

Стовба О. В.

Студентка 1-го курсу
факультету соціології і права НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: Пряміцин В. Ю.,
викладач НТУУ «КПІ»

Технопарки – середовище науки та творчості

Останні кілька років світ кардинально змінив свої погляди щодо розвитку економіки та виробництва. Людство наполегливо шукає шляхів переходу від сировинної економіки до економіки, базованої на інноваціях, поступово усвідомлюючи переваги людського ресурсу, тобто знань та нових ідей, над такими джерелами прибутку, як нафта, газ, метал. Відповідно до цього уряди розвинутих країн намагаються зробити все задля заохочення молодих, талановитих та амбіційних працювати у сфері науки та інновацій для того, аби підвищити рівень економіки та держави в цілому. У світовій практиці набула розвитку особлива форма організації процесу «наука — виробництво — споживання», так званий «трикутники знань». Саме на основі цього останнім часом у світі все активніше впроваджується тенденція до створення науково-технологічних парків.

Технопарк являє собою науково-виробничий територіальний комплекс, до якого входять багато структур, таких як: дослідні інститути, лабораторії, експериментальні заводи з передовою технологією, створювані на територіях навколо великих університетів з розвинутою інфраструктурою, до якої належать: лабораторні корпуси, виробничі приміщення багатоцільового призначення, інформаційно-обчислювальні центри колективного користування, системи транспортних та інших комунікацій, магазини, житлово-побутові приміщення, сервісні та виставкові комплекси. Технологічні парки є своєрідними прискорювачами, так би мовити каталізаторами, вони повинні сприяти утворенню сектора промисловості, поєднаного з наукою та при цьому формувати наукове ядро всього господарства та економіки. Для країн з економікою, що знаходиться на стадії розвитку технопарки і стають основою для розвитку інноваційних технологій.

Парадоксальним є той факт, що саме тоді, коли суспільство стикається з кризовими ситуаціями, відбувається бурхливий ріст технопарків.

Для України це явище є досить новим і, на жаль, всі ми розуміємо, що успішне функціонування технопарків на території нашої держави – це досить тривалий процес, на який впливає безліч чинників. У першу чергу – це фінансування. Як відомо, технологічні парки, їх учасники та дочірні підприємства парків звільняються від сплати спеціального податку тобто збору до Державного інноваційного фонду. Держава докладает максимум зусиль для розвитку такого типу ініціатив, тому технологічні парки отримують бюджетне фінансування у формі залучення коштів Державного інноваційного фонду та його регіональних відділень.

У технопарках формується правове підґрунтя для розвитку венчурних підприємств, що дозволяє відбирати на основі конкурсу проекти та створювати можливості для їх втілення у життя.

Для України як держави, яка розвивається, але при цьому має великий потенціал у вигляді великої кількості талановитих молодих науковців, які готові працювати, створення технопарків – це вагомий крок на шляху до подолання економічної кризи. Саме тому доцільність створення такого роду структур заключається, перш за все в тому, що вони є ефективною формою зближення науки і виробництва, бо скорочується до мінімуму тривалість циклу «дослідження — розробка — упровадження», який може триватиме роками, а іноді навіть і десятками років, так і не досягнувши пункту свого призначення, тобто не дійшовши до рук споживача. Але головна, на нашу думку, причина створення – це зосередження в одному місці великої кількості висококваліфікованих учених, науковців, аналітиків, інженерів. Також не менш важливим є залучення венчурного капіталу, тобто такого, який являє собою поєднання фінансового і людського капіталу. Мається на увазі те, що фінансовий капітал вбирає в себе елементи такого виду капіталу, як людський капітал, а саме: вкладення здібностей, знань, навичок, мотивації людиною в те чи інше суспільне виробництво.

На сьогодні в нашій державі функціонує уже чимало технопарків. Особливо приємним для нас всіх є той факт, що на території нашого університету планується будівництво сучасного та багатофункціонального технопарку, який матиме назву

«Polyteco science city». Особливо тісну співпрацю розробники парку планують створити з ХТФ і ТЕФ.

Сучасне суспільство уже досить давно відійшло від усталених, традиційних форм виробництва та зрозуміло, що людський потенціал – це найбільше багатство, яке може мати держава. Створення науково-технологічних парків – яскравий тому доказ. При використанні в умовах України світового досвіду створення і функціонування інноваційної інфраструктури необхідно враховувати те, що навіть в найближчому майбутньому розробникам не доводиться розраховувати на бюджетне фінансування технопарків та інших інноваційних структур. Практично єдиною реальною формою державної підтримки є спеціальний режим інноваційної діяльності, передбачений Законом про технопарки. Та насамперед основна форма підтримки – це бажання молодих та талановитих вчених працювати на благо власної країни, задля її процвітання та розвитку. Кожен із нас – частина великого та складного механізму, який зможе працювати довго та якісно лише за умови щоденної наполегливої роботи кожного із його частин. Тому, прокидаючись вранці, обов'язково запитуйте себе, що сьогодні особисто можете зробити, аби механізм не припинив свою роботу. Лише щоденна напружена праця, віра та, звісно, палке бажання змінити нашу державу на краще зможе принести результат, яким всі ми, безперечно будемо пишатись.